

ارزیابی کیفی تناسب اراضی برای برنج در منطقه سنگر و سراوان استان گیلان

امیر مولودی^۱، نفیسه یغمائیان مهابادی^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد گروه علوك خاک دانشگاه گیلان، ۲- استادیار گروه علوم خاک دانشگاه گیلان

چکیده

این مطالعه در بخشی از شالیزارهای سنگر و سراوان شهرستان رشت استان گیلان با هدف بررسی تناسب کیفی برنج با دو روش محدودیت ساده و پارامتریک صورت گرفت. نتایج رده بندی خاک‌های مورد مطابعه نشان داد که خاک‌ها در رده‌های انتی‌سولز، اینسپتی‌سولز و آلفی‌سولز قرار گرفته‌اند. اراضی منطقه مطالعاتی برای کشت برنج دارای تناسب بحرانی (۵۲۰) با روش محدودیت ساده می‌باشند که رطوبت نسبی در زمان برداشت عامل محدودیت شدید (۵۲۰) و خیلی شدید (N) می‌باشند؛ بطوریکه با استفاده از فرمول استوری، کلاس تناسب کیفی تمام پروفیل‌ها N و با استفاده از فرمول ریشه دوم، برای اکثریت پروفیل‌ها، کلاس تناسب بحرانی (۵۲۰) به دست منطقه مطالعاتی برای تولید برنج دارای محدودیت شدید (۵۲۰) و خیلی شدید (N) می‌باشند؛ بطوریکه با استفاده از فرمول استوری، آمد. عامل ایجاد کننده محدودیت پایین بودن درجه تناسب اقلیم منطقه می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: ارزیابی کیفی تناسب اراضی، برنج، محدودیت ساده، استوری، ریشه دوم

مقدمه

تناسب اراضی عبارت است از میزان مناسب بودن اراضی، برای یک کاربری خاص، که ارزیابی تناسب اراضی می‌تواند برای وضع موجود خاک صورت گیرد (تناسب اراضی واقعی) و یا اینکه ارزیابی برای شرایط بعد از بهبود خاک صورت گیرد (تناسب اراضی بالقوه). ارزیابی تناسب اراضی شامل توصیف ویژگی هایی از خاک است که برای نوع خاصی از کاربری اراضی نیاز است. این اطلاعات که از طریق بررسی خاک به دست می‌آید در توسعه برنامه‌های کاربری اراضی و بیش بینی اثرات کاربری اراضی بر محیط زیست کمک می‌کند (Van Diepen et al. ۱۹۹۱؛ Rossiter. ۱۹۹۶). برای ارزیابی تناسب اراضی برای تولید یک محصول باید نیازهای خاکی و اقلیمی گیاه شناخته شود. طبقه بندی ارزیابی تناسب اراضی اصولاً برپایه شناخت نیازهای گیاه، شرایط خاک و میزان مطابقت نیازهای گیاه با شرایط خاک می‌باشد. تا به امروز دستور العمل FAO به طور گسترده‌ای برای ارزیابی تناسب اراضی پذیرفته شده است.

برنج یکی از مهمترین مواد غذایی در دنیا محسوب می‌شود به طوریکه حدود ۳/۲ از جمعیت جهان از این ماده غذایی تغذیه می‌کنند. و همچنین این ماده غذایی ۲۱ درصد از سرانه انرژی و ۱۵ درصد از سرانه پروتئین انسان‌ها را تأمین می‌کند. البته از نظر مباحث اقتصادی نیز برنج بسیار قابل اهمیت است زیرا که در سراسر جهان میلیون‌ها کشاورز بر روی میلیونها هكتار زمین برای تولید برنج کار می‌کنند، و با توجه به افزایش روز افزون جمعیت و اهمیتی که برنج در سبد غذایی انسان‌ها دارد، بنابراین افزایش تولید برنج در واحد سطح یک ضرورت به حساب می‌اید (Ryke, ۱۹۸۷).

در نیزه‌یه در پژوهشی که برای تناسب اراضی برای برنج به روش پارامتریک صورت گرفت، خاکهای مطالعه شده به دلیل بافت سیک و وضعیت بد عناصر غذایی در کلاس‌های N۱ و N۲ قرار گرفتند (Olaleye AO. et al., ۲۰۰۸). در مطالعه‌ی صورت گرفته در شالیزارهای شرق استان گیلان مشخص شد که عامل N (ساعت آفتابی بر طول روز) و میانگین دما در مرحله رشد سبزینگی مهمترین عوامل محدودکننده تولید برنج می‌باشد (تابی کل سفیدی و همکاران ۱۳۸۴). همچنین در مطالعه‌ای دیگر در شالیزارهای استان گیلان مشخص شد که میزان رطوبت نسبی در زمان برداشت مهمترین عامل کاهش تولید است (مشتقاً ۱۳۸۰). با توجه به اینکه استان گیلان قطب اصلی تولید برنج در کشور است و با توجه به اینکه برنج محصول استراتژیک منطقه است، این مطالعه با هدف بررسی تناسب کیفی شالیزارهای این منطقه با دو روش محدودیت ساده و پارامتریک صورت گرفت.

مواد و روش‌ها

منطقه مورد مطالعه واقع در غرب استان گیلان در ده کیلومتری شهر رشت در منطقه سنگر و سراوان قرار دارد که این منطقه در عرض جغرافیایی ۳۷ درجه ۹ دقیقه تا ۳۷ درجه و ۱۰ دقیقه شمالی و در طول جغرافیایی ۴۹ درجه و ۳۹ دقیقه تا ۴۹ درجه و ۳۷ دقیقه شرقی به وسعت حدود ۳۰۰ هکتار و ارتفاع متوسط ۴۵ متر واقع شده است. غالب اراضی منطقه مورد مطالعه با توجه به نقشه‌های موجود و یارادید صحراوی، در واحد فیزیوگرافی دشت‌های آبرفتی رودخانه‌ای قرار دارد. متوسط بارندگی سالانه ۱۵۰۰ mm، میانگین دمای سالانه ۹/۱۵ درجه سانتیگراد و میانگین رطوبت نسبی ۹۰% می‌باشد. رژیم حرارتی منطقه مورد مطالعه تمیاک و رژیم رطوبتی یودیک است. پس از بررسی نقشه‌های توپوگرافی، زمین‌شناسی و عکس‌های هوایی منطقه، موقعیت ۷ خاکرخ خاک با توجه به رخساره‌های ژئومورفولوژی، درصد شیب، میزان سنگریزه، کاربری فعلی اراضی، نوع و وضعیت پوشش گیاهی به روش

نمونه برداری آزاد (Free Survey) تعیین گردید. پس از تشریح خاکرخه‌ای شاهد نمونه‌های خاک برای انجام تجزیه‌های فیزیکی و شیمیایی این خاکرخه‌ها جمع‌آوری شدند و آزمایش‌های معمول طبق دستورالعمل ارایه شده توسط پیچ و همکاران (۱۹۸۲) انجام شدند. رده بندی خاک‌ها طبق سیستم رده‌بندی آمریکایی (۲۰۱۴) انجام گرفت. برای تعیین نیازهای اقلیمی، زمین‌نما و خاک‌کی از نشریه ۱۰۱۵ مؤسسه تحقیقات خاک و آب (۱۳۷۶) و همچنین اطلاعات نیازمندی‌های گیاهان (Sys. et al., ۱۹۹۳) استفاده شد. همچنین اطلاعات مربوط به سیکل رشد گیاهان در منطقه، از کشاورزان محلی جمع‌آوری شد. داده‌های اقلیمی مورد نیاز این پژوهش نیز از ایستگاه هواشناسی سینوپتیک رشت تراصیر نیازمندی‌های گیاهان که مورد بررسی خاک به روش محدودیت ساده و روش پارامتریک (استوئی و ریشه دوم) انجام شد. پس از تعیین کلاس تناسب اقلیم، با توجه به کلاس تناسب اقلیم و درجات محدودیت زمین، کلاس تناسب کیفی اراضی برای کشت برنج به دو روش محدودیت ساده و پارامتریک بدست آمد.

نتایج و بحث

نتایج مطالعات خاک‌شناسی منطقه نشان داد که در این منطقه خاک‌ها در سه رده و پنج زیرگروه قرار گرفته‌اند. (جدول ۱). جهت ارزیابی کیفی، ابتدا ارزیابی اقلیم انجام گردید (جدول ۲). با توجه به وسعت منطقه، این ارزیابی برای کلیه واحدهای خاک یکسان در نظر گرفته شد. شاخص، درجه و کلاس اقلیم به روش پارامتریک در جدول (۳) ارائه شده است. نتایج ارزیابی اقلیمی نشان می‌دهد که مهمترین فاکتور محدود کننده اقلیم در منطقه برای کشت برنج رطوبت نسبی در زمان برداشت می‌باشد که موجب قرار گرفتن اقلیم در کلاس ۵۳ شده است. نتایج ارزیابی کیفی تناسب اراضی خاکرخه‌ای شاهد با توجه به شاخص اراضی محاسبه شده در جدول (۴) نشان داده شده است. نتایج به دست آمده نشان داد که کلاس تناسب کیفی برای برنج در این منطقه با روش محدودیت ساده (۵۲۵) است که عامل محدود کننده برای برنج در این منطقه برای همه پروفیل‌ها ناشی از شرایط اقلیمی و مربوط به رطوبت نسبی در زمان برداشت است. و نتایج تناسب اراضی با استفاده از روش پارامتریک و با استفاده از دو فرمول استوئی و ریشه دوم نشان داد که با استفاده از فرمول استوئی کلاس تناسب برای تمام پروفیل‌ها N به دست آمد و علت این محدودیت شدید به خاطر پایین بودن درجه تناسب اقلیم است. اما در فرمول ریشه دوم کلاس تناسب برای پروفیل‌های ۶ و ۵، ۵ و برای سایر پروفیل‌ها ۵۲ به دست آمد. به طور کلی می‌توان اینگونه نتیجه گرفت که شرایط اقلیمی در این منطقه محدود کننده بوده و خصوصیات خاکی اراضی برای کشت برنج مناسب بوده و باعث محدودیت نمی‌شود.

جدول ۱- رده‌بندی خاک‌ها تا سطح زیرگروه بزرگ

زیرگروه خاک	شماره پروفیل
Udifluvents	۱
Udifluvents	۲
Epiaquents	۳
Epiaquents	۴
Epiaquepts	۵
Epiaquepts	۶
Udorthents	۷

جدول ۲- ارزیابی شرایط اقلیمی منطقه در طول سیکل رشد به روش محدودیت ساده و پارامتریک

چهاردهمین کنگره علوم خاک ایران - پیدایش، رده بندی، ارزیابی خاک و زمین نما

ویژگی ها	درجه حرارت دوره رشد	مقدار	کلاس تناسب	درجه تناسب
میانگین درجه حرارت مرحله گسترش گیاه	۱۷/۲۳	S2	۱۷/۸۴	
میانگین درجه حرارت مرحله رسیدن دانه	۴۸/۲۳	S2	۸۳/۸۲	
میانگین درجه حرارت مرحله رسیدن دانه	۳/۲۵	S1	۶/۸۵	
میانگین درجه حرارت حداقل مرحله رسیدن دانه	۳/۲۰	S1	۱۲/۹۷	
میانگین درجه حرارت حداکثر روزانه گرمترین ماه	۲/۳۰	S1	۶۶/۸۵	
رطوبت نسبی مرحله خاکریزی و رشد سبزینهای	۲۳/۷۷	S1	۵۲/۹۳	
رطوبت نسبی بعد از مرحله شیری شدن	۷۸	S2	۶۵	
رطوبت نسبی در مرحله برداشت	۷۸	S3	۶/۵۷	
n در طول فصل رشد	۸/۰	S1	۹۶	

جدول ۳- مقادیر شاخص درجه و کلاس اقلیم منطقه مطالعاتی

روش	روش محدودیت ساده	پارامتریک (استوری)	پارامتریک (استوری)
شاخص اقلیم	–	۶۸/۱۶	۳۱
درجه اقلیم	–	۷/۲۶	۵۷/۴۴
کلاس اقلیم	S3	–	–

جدول ۴- مقادیر شاخص اراضی (LI) و کلاس تناسب برای منطقه

شماره پروفیل	محدودیت ساده	پارامتریک	کلاس تناسب	شاخص اراضی (استوری) (دوم)	کلاس تناسب	شاخص اراضی (استوری)
۱	S3c	۴۸/۱۶	N	۴۲/۴۵	S3	۴۲/۴۵
۲	S3c	۰۶/۱۶	N	۰۹/۴۴	S3	۹۷/۴۳
۳	S3c	۹۸/۱۵	N	۹۵/۴۶	S3	۹۵/۴۶
۴	S3c	۶/۱۷	N	۲۶/۵۶	S2	۶۲/۵۵
۵	S3c	۸۳/۲۰	N	۴۳/۴۵	S3	۴۳/۴۵
۶	S3c	۳۶/۲۰	N	۶۲/۵۵	S2	۰۹/۴۴
۷	S3c	۴۸/۱۶	N	۹۷/۴۳	S3	۹۷/۴۳

منابع

ترابی گلسفیدی ح، گیوی ج و کریمیان اقبال م ۱۳۸۴ . ارزیابی خاکهای زیرکشت برنج با استفاده از روش FCC و پارامتریک و مقایسه آنها با یکدیگر در استان گیلان. پژوهش و سازندگی (نشریه زراعت)، جلد ۱۸ ، شماره ۲. صفحه های ۲۰ تا ۳۱.

گیوی ج، ۱۳۷۶. ارزیابی کیفی تناسب اراضی برای نباتات زراعی و باغی. موسسه تحقیقات خاک و آب، نشریه فنی شماره ۱۰۱۵ ، ۱۰۰ صفحه.

مشتاق م، ۱۳۸۰. ارزیابی تناسب اراضی برای محصولات مهم دیم و فاریاب در استان گیلان. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس.

Olaleye AO, Akinbola GE, Marake VM, Molete SF and Maphehoane B, ۲۰۰۸. Soil in Suitability Evaluation for Irrigated Lowland Rice Culture in Southwestern Nigeria: Management Implications for Sustainability Communications in Soil Science and Plant Analysis ۳۹: ۲۹۲۰-۲۹۳۸.

Page, A.L., Miller, R.H., and Keeney, D.R., ۱۹۸۲. Methods of Soil Analysis. Part ۲. Chemical and Microbiological Properties. American Society of Agronomy, Soil Science Society of America, Madison

P. Ryke, "Man's impact on the environment," Koers-Bulletin for Christian Scholarship, vol. ۵۲, pp. ۴۴۰-۴۸۰, ۱۹۸۷.

Rossiter DG ۱۹۹۰. ALES: A framework for land evaluation using a microcomputer. Soil Use and Management ۶, ۷-۲۰.

Soil Survey Staff, ۲۰۱۴. Keys to soil taxonomy (12th ed.). NRCS, USDA, USA

Sys C. Van Ranst E. and Debaveye J. ۱۹۹۳. Land evaluation. Part III: Crop requirements. General Administration for Development cooperation, Agricultural Publication. No: V, Brussels, Belgium. ۱۹۹ p.

Van Diepen CA Van Keulen H Wolf J & Berkhout JAA ۱۹۹۱. Land evaluation: from intuition to quantification. In : Advances In Soil Science, ed BA Stewart, Springer, New York, pp ۱۳۹-۲۰۴.

Abstract

This study was conducted in the Sangar and Saravan city's paddies of Guilan to determine the quality suitability of rice with parametric and limited methods. The results showed that the soils are classified in categories Entisol, Inceptisol and Alfisol. The study of land area for rice cultivation has critical relevance (S^c) with simple limitation in which relative humidity at harvest time has caused constraints. The results of parametric studies indicate that land area for rice production has severe (S^s) and very severe (N) limitations So that using the Estory's formula, quality suitability class for all profiles yielded N and using the square root formula, for the majority of profiles, critical suitability class yielded S^s. The low suitability of regional climate is causing limited